

aby cena povozu byla vyšetřena dobrovolným soudním odhadem dle §u 267. cís. pat. ze dne 9. srpna 1854, č. 208. ř. z.

Prve citovaný zákon ze dne 26. prosince 1912 jest speciálním zákonem a ježto jsou v něm, jakož i v prováděcím nařízení, k němu vydaném ze dne 14. listopadu 1914, č. 326. ř. z., jak ohledně odhadu rekvirovaných věcí, tak i pokud se týče přiřknutí odškodného ustanoveny zvláštní úřední orgány a upraveno též příslušné řízení, dlužno použití výlučně předpisů tohoto zákona.

Nesporné řízení dle cís. pat. ze dne 9. srpna 1854 jest řízením, spadajícím do oboru právní péče, a má mimo jiné za úkol poskytovat ochranu proti případnému budoucímu ohrožení práva. V tomto případě jest takové ohrožení vyloučeno, ježto nároky žadatelky sluší vyřídit ve zvláštním řízení a před zvláštními úřady.

Soudní odhad ve smyslu §u 267. prve zmíněného cís. pat. neměl by tudíž žádného účelu. Bezúčelné úřední úkony mohou však býti soudem právem odmítnuty.

(Rozhodnutí nejv. soudu ze dne 27. července 1915, č. $\frac{R IX75/15}{1}$.) F. B.

Trestnost odstranění resp. zcizení uzavřených mlýnských výrobků (mouky)? Příspěvek k výkladu cís. nař. ze dne 21. února 1915, č. 41 ř. z.

Rozsudkem okresního soudu v Z. byli František Č. a Antonín Č. uznáni vinnými přestupkem § 32., č. 2. cís. nař. ze dne 21. února 1915, č. 41 ř. z., spáchaným tím, že dne 14. března 1915 v Š. uzavřené zásoby mlýnských výrobků v ceně pod 500 K, a to František Č. odstranil a Antonín Č. zcizil.

Dle důvodů rozsudku zjistil první soud, že František Č. dne 14. března 1915 na nádraží v Š. byl zadržen, když chtěl odvézt 18 kg. mouky do obce V., v jiném okrese ležící. O této mouce je zjištěno, že ji Antonín Č., bratr Františka Č., koupil ve mlýně v Š. pro sebe a dodatečně Františku Č. dále prodal. Zodpovídání se obviněných, že jim uzavření zásob a jeho následky známy nebyly, pokládal soudce za nevěrohodné a shledal ve zjištěném ději skutkovou podstatu uvedeného přestupku, poněvadž zásoby následkem všeobecného uzavření nebylo volno prodávati a bez povolení nesměly dále zcizeny býti.

Odvolání obviněných bylo zamítnuto a rozsudek z důvodu prvního soudu potvrzen.

Na zmáteční stížnost ku zachování zákona c. k. generální prokuraturou podanou rozhodl nejvyšší soudní a zrušovací dvůr, že oběma rozsudky byl zákon ohledně ustanovení §§ 2., 3., lit. b), 5., č. 1, 32., č. 2 cís. nař. č. 41/15 ř. z. porušen; oba rozsudky zrušil,

Františka Č. od přestupku dle § 32.² cit. cís. nař. dle § 259., č. 3. tr. ř., ihned osvobodil, ohledně Antonína Č. nařídil u okresního soudu nové řízení.

Z d ů v o d ů :

Rozsudkem soudů obou stolic byl zákon porušen. Dle § 1. cís. nař. ze dne 21. února 1915, č. 41. ř. z., byly obilí a z obilí získané mlynářské výrobky všeho druhu, nalézající se dne 24. února 1915 v královstvích a zemích na říšské radě zastoupených, tímto dnem s tím účinkem uzavřeny, že bez povolení (§ 2.) úřadu neb místa jim určeného uzavřené zásoby nesmějí se ani zpracovati, spotřebovati, zkrmiti, dobrovolně neb nuceně zciziti, ani nesmí se s nimi jiným způsobem nakládati, pokud nejsou stanoveny výjimky v tomto cís. nařízení.

Dle § 3., lit. b), cís. nař. smí však, kdo po živnostensku mlýnské výrobky jiným osobám za úplatu dodává, nehledíc k uzavření bez povolení dodávati je, pokud jest třeba, by kryl bezprostřední spotřebu svých zákazníkú v okresu politického úřadu první instance.

Dle § 5. č. 1. končí se účinky uzavření přípustným použitím neb zcizením (§ 2., odst. 1., § 3., lit. a, d).

A tu soud, který zjistil, že Antonín Č. mouku, které se úřední jednání ze dne 14. března 1915 týkalo, ve mlýně v Š. pro sebe koupil, nezjistil, že Antonín Č. mouku tu koupil před 24. únorem 1915 a že ji teprve po 24. únoru 1915 svému bratru prodal.

Jestliže však, což není vyloučeno, Antonín Č. mouku koupil po 24. únoru 1915, pak prodej je mu, poněvadž kupoval mouku pro sebe, dle § 3., lit. b, uvedeného cís. nař. byl i bez povolení přípustným. Tím prodejem však končily dle § 5. č. 1. cit. cís. nař. účinky uzavření a proto následujícím prodejem Frant. Č. nemohl již býti spáchán přestupek § 32. č. 2. cís. nař.

Ohledně Františka Č. jest nad to uvážiti, že v odvážení koupené mouky do své domácnosti — již dle obecného způsobu mluvy — nějaké odstranění spatřováno býti nemůže, poněvadž odstraňování předpokládá neoprávněné, ku zatajení předmětu směřující přenášení tohoto na nějaké místo. Byl tudíž tento obžalovaný již z tohoto důvodu osvobozen.

Zmateční stížnosti c. k. generální prokuratury podle § 33. tr. ř. k zachování zákona podané bylo dle § 292. tr. ř. vyhověti a jak shora uvedeno naléztí.

(Rozhodnutí c. k. nejvyššího soudního a zrušovacího dvoru ze dne 24. srpna 1915, č. j. $\frac{\text{Kr:III } 200/15}{4}$.)

N.